

1040-AMIWR2019

امکان پرورش گونه جدید آبزی در استخرهای پرورش میگو در راستای پایداری آبزی پروری در استان خوزستان

محمد یونس زاده فشالمی، مهرداد محمدی دوست، فاطمه حکمت پور

پژوهشکده آبزی پروری جنوب کشور، مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اهواز، ایران.

m_yooneszadeh@yahoo.com

مقدمه

با توجه به چالش بزرگی که در صنعت میگو وجود دارد پرورش دهندگان میگو برای برون رفت از این مشکلات باید دنبال راهکار درستی باشند تا بتواند سرمایه ای را که سالیان سال در مزرعه هزینه شده، احیا کنند. یکی از این راهکارها که می تواند گره گشای این مشکل باشد استفاده از گونه های ماهی و سایر آبزیان می باشد که بتواند با شرایط موجود تطابق داشته باشد در این راستا، ماهی سی باس به دلیل رشد سریع، تکثیر آسان، تحمل شوری بالا و توانایی در پذیرش غذای فرموله، از بهترین ماهیان پرورشی دنیا محسوب شده که در مدت ۵ ماه به بیش ۵۰۰ تا ۶۰۰ گرم می رسد که مناسب بازار است (Allen et al., 2002). این گونه هم در استخرهای خاکی و در قفس پرورش می یابد (Anil et al., 2010). استان خوزستان با توجه مزر ساحلی بسیار طولانی در خلیج فارس و دریای عمان که یکی از گرمترین مناطق منطقه محسوب میشود و با توجه به تعطیلی مزارع میگو، وجود آبهای لب شور و شور بدون استفاده و شور شدن آب در مناطقی که ماهیان آب شیرین پرورش داده می شدند لازم است که امکان سنجی پرورش ماهی سی باس در این نقاط انجام پذیرد تا به عنوان راهکاری برای برون رفت از چالش حاضر باشد.

واژه های کلیدی: سی باس آسیایی، پرورش، استخر خاکی و تراکم ذخیره سازی

مواد و روش کار

در این تحقیق ۹ استخر ۷۰۰۰ متر مربعی میگو انتخاب شد. شرایط آماده سازی استخرها مشابه در نظر گرفته شدند. تیمار با تراکم های متفاوت از بچه ماهی سی باس در هکتار ذخیره سازی شد. ۳ تکرار برای هر تیمار در نظر گرفته شد. وزن اولیه بچه ماهیان ۴۳ گرم در نظر گرفته شد. بیومتری به صورت ماهانه انجام گرفت و شاخص های تغذیه ایی و رشد مورد بررسی قرار گرفت. از غذای کنسانتره شناور قزل الا به میزان ۲ الی ۵ درصد وزن بدن در طول دوره استفاده شد. برنامه غذایی پس از هر بیومتری بر اساس میانگین وزن بدست آمده در هر تکرار مشخص شد.

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که در تیمارهای با تراکم پایین دارای بالاترین وزن را داشته (۷۴۹/۱۷±۹/۱۴ گرم) که اختلاف معنی داری با تراکم بالا (۶۶۲/۵±۸/۳ گرم) نشان داد. ضریب تبدیل غذایی اختلاف معنی داری را در تیمارها نشان نداد. در بالاترین میزان به ۱/۴۵ در تراکم بالا رسید. درصد بازماندگی در تیمارها اختلاف معنی داری را نشان نداد (جدول ۱، $P > 0.05$). محصول نهایی نشان از آن دارد که این پایلوت می‌تواند به عنوان یک پایلوت موفق برای توسعه آبرزی پروری در مناطقی که آبهای لب شور و شور وجود دارد باشد. همچنین با توجه به شور شدن آب در مزارع پرورش ماهیان گرمابی در بسیاری از نقاط کشور صنعت ماهیان گرمابی با مشکل بزرگی روبرو شده است. با توسعه بازاریابی این گونه، می‌توان در این مناطق به عنوان یک گونه جایگزین با حفظ پارامترهای زیست محیطی پرورش یابد.

شاخص	تراکم A (تعداد ۱۲۰۰۰ در هکتار)	تراکم B (تعداد ۱۳۵۰۰ در هکتار)	تراکم C (تعداد ۱۵۰۰۰ در هکتار)
وزن اولیه (گرم)	۴۳/۰۰±۰/۲۹	۴۳/۰۰±۰/۲۹	۴۳/۰۰±۰/۲۹
وزن نهایی (گرم)	۷۴۹/۱۷±۹/۱۴ ^a	۷۶۳/۵±۹/۵ ^a	۶۶۲/۵±۸/۳ ^b
درصد بازماندگی	۸۳/۸۴±۱/۴۶	۸۲/۵۴±۰/۸۶	۸۶/۳۱±۰/۸۷
تعداد در ۰/۷ هکتار	۸۵۰۰	۹۵۰۰	۱۰۵۰۰
برداشت نهایی	۵۲۹۸/۶±۱۱۶/۹۴ ^a	۶۰۲۰/۹۲±۸۹/۹۴ ^b	۵۹۸۲/۳۷±۱۷۰/۸۱ ^b
ضریب تبدیل غذایی	۱/۳۹±۰/۰۳	۱/۴۲±۰/۰۵	۱/۴۵±۰/۰۶

جدول ۱: بررسی شاخص‌های رشد و تغذیه در تراکم‌های مختلف در ماهی سی‌باس

تشکر و قدر دانی

از پرسنل محترم بخش خصوصی در چوبیده آبادان صمیمانه تشکر می‌شود.

منابع

- Allen, G.R., Midgley, S.H, Allen, M. 2002. Field guide to the freshwater fishes of Australia. Western Australian Museum, Perth, Western Australia. 394 p.
- Anil, M.K., Santhosh, B., Jasmin, S., Saleela, K.N., Rani Mary, G., Jose kingsly, H., Unnikrishnan, C., Hanumanta Rao, G., Syda Rao, G. 2010. Growth performance of the seabass *Lates calcarifer* (Botch) in sea cage at Vizhinjam Bay along the South-West coast of india. Indian Journal of Fisheries. 57(4): 65-69.